II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 14 päivänä helmikuuta 1995,

Sardinian alueen (Italia) kalastusalalla myöntämästä tuesta (alusten väliaikainen käytöstä poistaminen)

(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(95/195/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

vaadittuaan mainitun artiklan määräysten mukaisesti niitä, joita asia koskee, esittämään huomautuksensa, ottaa huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo, että:

I

Italian viranomaiset ilmoittivat 24 päivänä syyskuuta 1991 komissiolle 22 päivänä heinäkuuta 1991 annetusta kalastusalaa koskevasta aluelaista n:o 25 (Sardinian alue), joka sisältää säännöksiä muun ohessa tälle alalle myönnettävästä tuesta alusten väliaikaisesta käytöstä poistamiselle. Tämän aluelain tavoitteena on aikaansaada edellytykset, jotka mahdollistavat Sardiniaa ympäröivien vesien biologisen elpymisen, sekä mukauttaa paikallisen kalastuslaivaston tuotantokapasiteettia saatavilla olevien tosiasiallisten kalavarojen mukaisesti. Pyyntiponnistuksen pienentäminen toteutetaan erityisesti lopettamalla kalastustoiminta tietyiksi ajanjaksoiksi ja maksamalla avustuksia, jotta väliaikainen seisonta korvattaisiin toimijoille. Mainittujen toimenpiteiden toteuttamiseen tarkoitettu talousarvio oli vuosina 1991, 1992 ja 1993 kokonaisuudessaan 57 150 miljardia Italian liiraa.

II

Komissio tutki aluelain tätä näkökohtaa yhteisön toimista kalastus- ja vesiviljelyalan rakenteiden parantamiseksi ja mukauttamiseksi 18 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4028/86 [1], sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3944/90 [2], olennaisten säännösten perusteella.

Tutkittavana olevan lain säännösten mukaan tuki väliaikaiselle käytöstä poistamiselle toteutetaan seuraavien muuttujien ja arviointiperusteiden mukaan niiden alusluokkien osalta, jotka eivät ole yhteisön lainsäädännön mukaisia: korkeintaan 10 vuotta vanhat ja vetoisuudeltaan yli 30 bruttorekisteritonnin alukset saavat päivittäisen avustuksen, joka ylittää asetuksen (ETY) N:o 4028/86 liitteessä IV vahvistetut rahamäärät (vetoisuudeltaan 30—70 bruttorekisteritonnia: 400 000 Italian liiraa; vetoisuudeltaan 70—100 bruttorekisteritonnia: 600 000 Italian liiraa; vetoisuudeltaan yli 100 bruttorekisteritonnia: 900 000 Italian liiraa). Jotta tukea väliaikaiselle käytöstä poistamiselle voitaisiin pitää yhteismarkkinoille soveltuvana, on tarpeen asetuksen (ETY) N:o 4028/86 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, että seisontapalkkio myönnetään ainoastaan aluksille, joiden perpendikkelipituus on vähintään 12 metriä. Tutkittavana olevassa laissa säädetään palkkioiden myöntämisestä aluksille, jotka ovat vetoisuudeltaan alle 4 bruttorekisteritonnia (yleensä alle 12-metrisiä aluksia), mikä myös tarkoittaa, että tämä toimenpide ei ole edellä mainitun asetuksen (ETY) N:o 4028/86 säännöksen mukainen. Sen vuoksi komissio

[1] EYVL N:o L 376, 31.12.1986, s. 7
[2] EYVL N:o L 380, 31.12.1990, s. 1

pyysi 4 päivänä lokakuuta 1991 Italian viranomaisilta tietoja avustusten myöntämistä koskevista edellytyksistä. Italian hallitus vastasi 12 päivänä joulukuuta 1991 alle 12 metriä pitkille aluksille myönnettävän tuen perusteltavuudesta ilmoittamalla, että kyseiset alukset aiheuttavat liikalastustilanteen rannikkoalueilla, jotka ovat ensiarvoisen tärkeitä lajien lisääntymiselle ja kasvulle. Italian viranomaiset eivät ole tämän lisäksi esittäneet mitään perusteluja muihin komission esittämiin valituksiin. Ne mainitsivat ainoastaan, että toteutetut toimenpiteet ovat yhteiskunnallisten tarpeiden mukaisia ja että korvausten tason pitäisi olla riittävä alusten teknisen seisottamisen korvaamiseksi. Sellaisten tietojen riitämättömyyden vuoksi, joilla voitaisiin vahvistaa ovatko kuvaillut toimenpiteet yhteisön sovellettavan lainsäädännön mukaisia, komissio päätti aloittaa perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn tuen osalta, ja se pyysi Italian hallitusta 15 päivänä tammikuuta 1992 päivätyllä kirjeellään esittämään huomautuksensa sekä muuttamaan tutkittavana olevaa alueen lakia sen saattamiseksi yhteisön toimenpiteiden mukaiseksi.

III

Tiedonannossaan 18 päivänä helmikuuta 1992 Italian hallitus esitti huomautuksensa tämän menettelyn osalta. Se painotti tuen poikkeuksellisuutta ja sitä, että tuki vaikuttaa ainoastaan paikallisesti ja sen vuoksi vaikutus kilpailun kannalta on hyvin rajoitettua. Väliaikaista käytöstä poistamista koskevan tuen osalta Italian hallitus myönsi, että vastaavat määrät ylittävät yhteisön lainsäädännössä vahvistetut määrät sekä asetuksen (ETY) N:o 4028/86 23 artiklan edellytyksen noudattamatta jättämisen. Tiedonannossa huomautettiin, että aluelaissa vahvistettu määrä vastaa kuitenkin enimmäisarvoja ja että lain 4 artiklassa säädetään, että hallinto pitää kyseisen määrän soveltamista soveliaimpana. Todettiin myös, että ottaen huomioon paikallisen laivaston ominaisuudet (erityisesti alusten ikäluokat ja laivaston rakenne) järjestelmästä hyötyvien yritysten määrä on erityisen rajoitettu. Lisäksi muistutettiin, että Sardinian laivasto on miltei kokonaisuudessaan yli 10 vuotta vanha. Tässä tiedonannossa Italian viranomaiset eivät ilmoittaneet aikomuksesta muuttaa lainsäädäntöä komission 15 päivänä tammikuuta 1992 päivätyssä kirjeessään toivomalla tavalla.

Italian viranomaiset ilmoittivat kirjeessään 9 päivänä syyskuuta 1992 menettelyn osalta komissiolle 24 päivänä heinäkuuta 1992 annetusta aluelaista, jolla muutettiin tutkittavana olevaa aluelakia vastaavien perusteiden mukaisesti sen saattamiseksi sovellettavan yhteisön lainsäädännön mukaiseksi. Tähän muutosehdotukseen ei kuitenkaan sisältynyt aluksien pituuteen tai väliaikaista käytöstä poistamista koskeviin määriin liittyviä säännöksiä. Näissä olosuhteissa komissio osoitti tämän näkökohdan Italian viranomaisille, jotka kirjeellään 28 päivänä syyskuuta 1993 toimittivat komissiolle lakiehdotuksen, joka saattaisi vuonna 1991 annetun alueen lain yhteisön toimenpiteiden mukaiseksi. Komissio vahvisti kirjeellään 17 päivänä marraskuuta 1993 Italian viranomaisille, että tilanne olisi vastedes säännönmukainen eikä herättäisi soveltuvuuskysymyksiä yhteisön oikeuksien osalta. Joka tapauksessa komissio kysyi Italian hallitukselta edellyttäen, että aluelaki n:o 25 olisi julkaistu vuonna 1991, oliko tukea myönnetty väliaikaista käytöstä poistamista varten ennen edellä mainittua muutosta. Komissio kysyi myös, oliko tämän lainsäädännöllinen muutos jo voimassa. Komissiolle 21 päivänä maaliskuuta 1994 toimittamassaan tiedonannossa Italian viranomaiset vahvistivat, että tukea oli myönnetty vuosien 1991, 1992 ja 1993 aikana ja että ottaen huomioon tänä aikana sovellettavat arviointinäkökohdat (jotka itse asiassa oli säädetty vuonna 1991 annetussa aluelaissa n:o 25) yhteisön lainsäädännössä säädettyjen asteikkojen ylitykset oli todettu. Kuitenkaan nämä ylitykset eivät olleet merkityksellisiä: noin 157 miljoonaa Italian liiraa vuodessa ainoastaan vuosien 1991 ja 1992 osalta, mikä vastaa 0,8 prosenttia vuonna 1991 annetussa aluelaissa n:o 25 säädetystä vuotuisen talousarvion määrästä. Italian viranomaiset ilmoittivat myös tiedonannossaan sellaisen lain antamisesta, jolla vuonna 1991 annettu aluelaki n:o 25 tulisi yhteisön lainsäädännön mukaiseksi kuten komissio pyysi kirjeellään 17 päivänä marraskuuta 1993.

Italian hallitus toimitti 21 päivänä kesäkuuta 1994 päivätyssä kirjeessään, jonka komissio kirjasi 27 päivänä kesäkuuta 1994, komissiolle sen 29 päivänä huhtikuuta 1994 annetun ja 7 päivänä toukokuuta 1994 Sardinian autonomisen alueen virallisessa lehdessä julkaistun aluelain tekstin, joka koskee alusten väliaikaista käytöstä poistamista ja joka saattaa vuonna 1991 annetun aluelain n:o 25 säännökset yhteisön lainsäädännön mukaiseksi. Tämä laki velvoittaa alueellisen hallinnon soveltamaan yhteisön kalastus- ja vesiviljelyalaa sekä niiden tuotteiden jalostusta ja kaupan pitämistä koskevien rakenteellisten tukitoimenpiteiden perusteista ja edellytyksistä 21 päivänä joulukuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3699/93 [1] säädettyjä rahamääriä kaikkiin tässä asetuksessa säädettyihin aloitteisiin.

IV

Vuonna 1991 annetun aluelain n:o 25 antamisesta aiheutunut kuvailtu tilanne on tutkittava sellaisten säännösten yhteydessä, jotka vaikuttavat yhteisen kalastuspolitiikan rakenteelliseen osaan. Tämän vuoksi olisi huomattava, että tuen on edistettävä tavoitetta tasapainosta saatavilla olevien kalavarojen ja niiden hyväksikäyttökapasiteetin välillä. Kansallisen tuen saamisen on sen vuoksi oltava perusteltua tämän yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteen noudattamiseksi sekä asiaan liittyvässä yhteisön lainsäädännössä vahvistettujen edellytysten noudattamiseksi. Yksittäistapauksessa kyseessä on tuki, joka on omiaan vaikuttamaan yhteisön kauppaan, koska tuotteet, joita järjestelmä koskee, kuuluvat yhteisön sisäisen kaupan

[1] EYVL N:o L 346, 31.12.1993, s. 1

alaan; lisäksi olennaisena ajankohtana sovellettavassa asetuksessa (ETY) N:o 4028/86, joka vaikutti alusten bruttovetoisuuden ja pituuden mukaan laskettujen seisontapalkkioiden asteikkoihin, vahvistettuja edellytyksiä ei ole noudatettu sinä aikana, jona vuonna 1991 annettu aluelaki n:o 25 on ollut voimassa ja sitä on tosiasiallisesti sovellettu. Tilanne ei ole muuttunut tänä ajanjaksona annetulla lainsäädännöllä, joka on omiaan parantamaan tilannetta merkityksessä, jota tarkoitetaan alueellisen oikeudellisen kehyksen antamisessa yhteisön säännöstössä vahvistettuihin vaatimuksiin. Sen vuoksi vuonna 1991 annetussa aluelaissa n:o 25 1991 säädetyt alusten väliaikaista käytöstä poistamista koskevat edellä kuvaillut toimenpiteet muodostavat laittoman tuen.

V

Poikkeuksia perustamissopimuksen 92 artiklan 2 kohdassa määrätyn tuen yleisestä soveltumattomuudesta ei sovelleta yksittäin, koska vuonna 1991 annetun aluelain n:o 25 mukaisesti perustettu järjestelmä ei kuulu mainitun kohdan soveltamisalaan kyseisten näkökohtien osalta.

Sama koskee perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohtaa.

Italian hallitus ei ole toimittanut komissiolle mitään tietoja, jonka avulla voitaisiin päätellä, että tämä aluelain järjestelmä kuuluu johonkin sellaiseen luokkaan, johon sovelletaan 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti poikkeusta. Koska kyseessä on sellaisten toimenpiteiden soveltaminen, joihin viitataan yhteisön oikeudellisessa kehyksessä, jossa vahvistetaan tarkat muuttujat noudatettavien rahamäärien osalta, rahoitustuki, jonka myöntämisessä ei noudateta näitä määriä, vahvistaa tiettyjen toimijoiden asemaa kilpailijoihin verrattuna yhteisössä. Siten vuonna 1991 annetun aluelain n:o 25 järjestelmä vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan mukaisesti eikä perustamissopimuksen 92 artiklan 2 ja 3 kohdassa määrättyjä poikkeuksia voida soveltaa kyseiseen järjestelmään.

VI

Tästä voidaan päätellä, että edellä esitetyin edellytyksin myönnetty 314 miljoonan Italian liiran suuruinen tuki on laiton, koska Italian hallitus ei ole täyttänyt perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisia velvoitteitaan. Lisäksi, kuten edellä on tarkennettu, tuki on soveltumaton, koska se ei täytä edellytyksiä ollakseen perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdassa määrättyjen poikkeusten mukainen. Komissio, käyttäen perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa sille suotua mahdollisuutta, kuten yhteisöjen tuomioistuin asiassa 70/72 ([1]) 12 päivänä heinäkuuta 1973 antamassaan tuomiossa, joka vahvistettiin asiassa 310/85 ([2]) 24 päivänä helmikuuta 1987 annetussa tuomiossa, voi vaatia jäsenvaltiota hankkimaan takaisin edunsaajilta sellaisen myönnetyn tuen, jota pidetään yhteismarkkinoille soveltumattomana.

Komissio päätti, että tässä tapauksessa ei olisi vaadittava tämän tuen takaisinmaksamista. Tämä päätös perustuu määräaikaan, joka kului sen päivämäärän, jona komissio sai tietää tästä järjestelmästä, ja tämän päätöksen tekopäivämäärän välillä; tämä määräaika olisi vaikeasti perusteltavissa yhteisön tuomioistuimen oikeuskäytännön ([3]) mukaan oikeudenkäyntiä koskevan määräajan osalta,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Sardinian alueen 22 päivänä heinäkuuta 1991 annetun aluelain n:o 25 mukaisesti vuosina 1991 ja 1992 myöntämä 314 miljoonan Italian liiran suuruinen tuki kalastusalusten väliaikaiseen käytöstä poistamiseen julistetaan laittomaksi ja yhteismarkkinoille soveltumattomaksi.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 14 päivänä helmikuuta 1995.

Komission puolesta

Emma BONINO

Komission jäsen

([1]) Oikeusk. 1973, s. 813
([2]) Oikeusk. 1987, s. 901
([3]) Asiassa 59/79 11 päivänä heinäkuuta 1979 annettu päätös (Pöytäviinintuottajat), oikeusk. 1979, s. 2425 ja asiassa 223/85 (RSV) 24 päivänä marraskuuta 1987 annettu tuomio, oikeusk. 1987, s. 4617